



Päätoimittajalta

Luottamuksen luja perusta

Hilka Pulli



Tänä vuonna me suomalaiset olemme saaneet viettää itsenäisyyden 100-vuotisjuhlaa monin eri tavoin. Kiitos siitä kuuluu esivanhempiemme sinnikkyydelle ja urheudelle. Heidän uupumaton ja tarmokas ponnistelunsa ovat luoneet meille otolliset puitteet kasvaa ja kehittyä sekä kansana että yksityisinä ihmisinä.

Kun vertaa nykyistä aikaa viimeisten sotiemme jälkeisiin alkuvuosiin, voi helposti huomata, kuinka huimasti kehitys on kulkenut eteenpäin kaikilla elämän aloilla. Ihmisten luja luottamus sekä itseensä että tulevaisuuteen on toiminut kannustimena uusillekin sukupolville.

Sisäsältö:

- s.3 Päätoimittajalta
- S.4 Jonk' on turva Jumalassa
- s.5 Elämän tarkoitus
- s.6 Gdansk huhtikuussa 2017
- s.7 Luottamus
- s.8 Tietämättömyyden riemuvoitto
- s.9 Minne menet koulu
- s.10-11 Etelä-Pohjanmaan Järvisoutu
- s.12 Kyläoppera
- s.13 Runot
- s.14 Mitä täst mahtaka tulla
- s.15 Puhetta elämälle
- s.16-17 Sisaruus
- s.18-21 Pieni suuri taistelija
- s.22-23 Tuiskuista joulutunnelmiin
- s.24-25 Olipa se lentoa
- s.26 jatkoa sivulta 17: Sisaruus
- s.27 Ilmoitukset
- s.28 Takasivu

Kuvat etu- ja takasivulla:

- "Toisen maailmansodan museo" -

Silja Aaltonen

- Pihlajanmarjat - Ulla Nurkkala

- Maalus "Saku ja kissa" -

Hilka Huotari/Ritva Louhe

Viiniköynnös-piirros: Anneli Maanpää

Takasivun valokuva: Silja Lounaala

Painopaikka: Turun seurakuntien Digipaino ja monistamo

Kustantaja: Hilka Pulli Kustannus



Luottavaisina mekin tämän Klaara-koko perheen lehden tekijät olemme jo yhdeksäntoista vuoden ajan olleet liikkeellä. Olemme halunneet jakaa lukijoillemme asiapitoista ja kevyttä luettavaa, tekemällä lehteä vapaasti kaiken kansan ulottuville. Tukijoittemme avulla tämä on ollut mahdollista. Vuosi kerrallaan olemme voineet julkaisua jatkaa. Kantaessamme näin omia korsiamme suomalaisen sanataiteen äärettömään kekkoon, on kiitollinen ja kannustava palaute ollut omiaan antamaan meille voimia, ja luottamusta tulevaan.



Valon voima

*Ihmisen onni on kuin lehtipuu,
valon ja lämmön kasvatti:
Syksyn saapuessa luonto nuutuu,
vaipuu horrokseen,
kunnes taas kevään tullen puhkeaa täyteen loistoonsa.
Ja näin kiertokulku jatkuu,
energia siirtyy olomuodosta toiseen,
myös ihmiseen,
joka imee itseensä lämpöä ja rakkautta,
valoa ja voimaa,
luottaen kaiken olevaisen pyhyteen.*

Hilka Pulli